

SPUSA OBNOVUJE ČINNOST

17.1.1990 byla podle ustanovení §2 odst. 2 zákona č. 68/1991 Sb. o dobrovolných organizacích a shromážděních schválena a registrována Společnost přátel USA. Mnozí starší lidé si vzpomenu, že SPUSA existovala jako celostátně uznávaná a velmi populární organizace již ve svobodné Československé republice. V roce 1988 byla komunisty zlikvidována a její členové rozehnaní, mnozí z nich uvřezáni do vězení. V roce 1987 došlo k pokusu společnosti obnovit. Žádost o registraci však byla tehdy zamítnuta s odůvodněním, že prý neexistuje adekvátní organizace na území USA. SPUSA, pod vedením Stanislava Devátého, tedy pracovala až do roku 1990 v ilegalitě. Hon na S. Devátého v uplynulých letech je veřejnosti dobře znám. Když prezident S. BUCHA přehléhl loni do ilegality, StB vyvinula maxi-

mální úsilí, aby jej dopadla. Kondele- dovala jej až na území Polska. Tam si B. Devátého museli příznivci Solidarity předávat s rodiny do rodiny, protože jedině tak mohli zabránit jeho únosu StB do Československa.

Ale časy se mění. Na sobotu 24. února byla svolána "valná hromada" všech členů SPUSA, na které byly dohodnuty podmínky další činnosti. Jednalo se o stanovení, volbu výboru, volbu předsedy (prezidenta), rady SPUSA, vytváření podobek a dalších organizačních záležitostí. Ještě před sjezdem byl vypracován organizační řád /stanovy/ SPUSA. V současné době má sedm členů, které konkretizují cíle SPUSA, její právní status, organizační strukturu, hospodaření, podmínky členství, hlasovací předpis a další ustanovení.

Pro zájemce o členství z našeho okruhu a členů, kteří neměli doposud možnosti získat bližší informace, uvádím alespoň několik základních myšlenek, se kterými SPUSA vyhodlila: Organizace má apolitický charakter. Navazuje na společné humanistické a demokratické ideály a tradice přátelství Československého a amerického lidu. Jedním z jejích hlavních cílů je odstranění neinformovanosti a nedostatečnou znalost problematiky USA. Klade si za cíl sprostředkovat informace a styky z těchto oblastí: kulturního a společenského života, vědy a techniky, ekonomiky, geografie a demografie, ekologie, historie, sociálního života a životní úrovně, zdravotnictví a školství, sportu, pře-

kladatelkové činnosti.

Minulý týden na mítingu vedení SPUSA s Dr. Sklenářem, poradcem bývalého prezidenta R. gana, jednalo o odznak a průkazkách. Mohu prozradit, že odznaky budou velmi podobné těm původním. V jejich centru bude Socha svobody a po obvodu název organizace. Bylo schváleno i úřední razítko SPUSA s překříženými vlajkami USA a Československa. Útěně ještě potěší, že v Litoměřicích budou moci snad brzy shlédnout filmy a jiné videonahrávky z fondu amerického velvyslanectví v Praze, které budou Společnosti zapůjčeny. Další informace přinese některé z dalších čísel vydání tohoto listu.

PhDr. Dušan Melan

OKUPANTI ODCHÁZEJÍ

"Jednetkou dočasnosti je jeden furt", říkal smutný vtíp z přelomu šedesátých a sedmdesátých let. Zdá se, že i tato definice, která nám vydržela dvě desetiletí, přestává platit. Dnešního dne /26. února/ by měl být zahájen odau sovětských okupačních vojsk, která byla na našem území "dočasně" umístěna od 21. srpna 1968. Behužel prý ústup nemůže být proveden tak rychle, jako tehdejší invaze. Nezbyvá nám tedy než se smířit s tím, že bude ještě chvíli trvat, než zmizí poslední ze 73 500 v současnosti přítomných vojáků sovětské armády.

/JW/

VÝZVA OBČANSKÉ KOMISE

Dne 17.2.1990 se v Praze sešel aněm zástupců připravovaných komisí prověřkových a občanských. Na úvod vystoupil V. Lis. Uvedl, že obavy veřejnosti z důvodu málo účinných opatření proti StB ze strany p. Sachera a stmelení proti státu jsou zbytečné. Dosavadní výsledky jsou pod kontrolou veřejnosti. V tomto směru jsou vydány i rozkazy pro přímou a kativní účast veřejnosti při řešení problému StB prostřednictvím OP.

V žádném případě nelze slučovat StB a VB při celé akci očisty bezpečnosti, toto je potřeba rozlišovat. Bylo dohodnuto vést prověřkové pohovory, kde bude dána důvěra příslušníkům VB. Pro tuto práci budou zřízeny prověřkové a občanské komise, kde účast veřejnosti bude mozný pomocník a společník.

Dále se připravuje změna názvu bezpečnosti. Bezpečnost nesmí podléhat žádné straně, pouze kontrole parlamentu. Budoucí příslušníci musí být bezúhonní občani, požívající vážnosti a úcty ve službách veřejnosti a ne mafianti a arogantní a všemožní páni. Pro veřejnou kontrolu se připravují identifikační značky. Je také potřeba si uvědomit, že se nevyhne mezinárodnímu teroru, a proto bude potřeba i zvláštní policie, ale v žádném případě ne obdoba StB. Ta musí být zrušena. V současné době probíhá odebírání služebních průkazů a zbraní. Na některých místech se už tak stalo. Ale nedělejme si iluze, ještě spousta zbraní odezvána nebyla, což se týká zbraní zajištěných při různých prohlídkách a odebrání nezákonným držitelům, jakož i zbraní neevidovaných.

V příštím čísle budeme informovat o složení těchto komisí a těšme se na plodnou spolupráci s širokou veřejností. OP J, Pařížek 21.2.1990

Rozhovor s delegátem

A: Jak probíhalo jednání ustavujícího sjezdu odborů pracovníků ve školství? /Sjezdový palác býv. PKOJF 18.2.1990/

B: Jednání se naštěstí výrazně odlišovalo od průběhu přípravné konference, která se konala 8. ledna. Jen pro porovnání - tehdy trvalo schválení komisí a jednacího řádu přibližně dvě hodiny, tentokrát bylo vše hotovo během deseti minut.

Většina delegátů se poučila, a tak až na malé výjimky se diskusní příspěvky týkaly podstatných problémů, které měl sjezd řešit. To znamená: struktury a stanovy svazu, volbu orgánů a delegátů na sjezdových sjezdu. Po sedmihodinovém jednání se dá říci, že prakticky vše se podařilo splnit.

A: Takže se nevykytly žádné problémy?

B: To bych neřekl, ale většinu z nich se podařilo zlikvidovat. Zajímavá byla např. předsezdová "aktivity" bývalých svazových struktur (OVOS, ČVOS). Prakticky všem základním organizacím byl zaslán dopis, který

vyvčtoval nutnost zachování bývalých orgánů s pouze drobnými změnami. Vyslyšel k odmítnutí připravovaného návrhu (tento byl připravován 150 členy návrhové komise, zástupci všech profesí). Podařilo se tzv. "Přípravný výbor ustavujícího sjezdu".

Brzy se podařilo odhalit předsedu tohoto výboru - pana L. Drtínu, blízkého spolupracovníka pana Zavadila. Na sjezdu se však jeho názory vůbec neuplatnily.

Dalším problémem byl pocit ukřivdnosti nepedagogických pracovníků školství, kteří požadovali větší zastoupení mezi delegáty. Nakonec (po výzvě v deníku Práce) přijelo z různých krajů asi 60 zástupců provozních zaměstnanců a po kratší diskusii byli vpuštěni do sálu jako pozorovatelé. Vyhovčeno bylo i jejich požadavku vyššího počtu zástupců v republikovém orgánu. Snad se podařilo obavy s přehlížením jejich zájmů alespoň zmírnit.

K tomu všemu nutno dodat, že všechny (pokračování na druhé straně)

HOS SNĚMOVAL

V sobotu 24.2.90 se ve velkém sále Městské knihovny v Praze konal celostátní sněm signatářů HOS - Hnutí za občanskou svobodu, které vzniklo v říjnu 88. Na programu byla diskuse k volebnímu zákonu, programovému prohlášení HOSu a stanovám HOSu, přičemž poslední dva body bylo třeba odsouhlasit, aby se HOS mohlo registrovat do voleb jako politické hnutí, v kterých chce prosazovat své nezávislé kandidáty. Lze říci, že téměř jednotně zazněl v diskusi nesouhlas s navrženou variantou volebního zákona. Jinak diskuse k programovému prohlášení a stanovám, jejichž přijetí apěchalo, byla sice bouřlivá ale plodná, a nakonec bylo obojí přijato. Hlavními protagonisty diskuse byli J.Šašek, J.Štern, E.Lis, I.Dejmal, B.Kuba, T.Zelenka, J.Kozlík a zástupci jiných iniciativ, jako např. Českých dětí. Jakoby refrémem všech diskusních vystoupení byla lítost nad kabinetními praktikami současných KC OF, jmenovitě pražského, a nechtě spolupracovat s těmi KC OF, v nichž se mnozí konjunkturalisté. Bolesně byla vzpomínka skutečnost, že zakládající členové hnutí přešli do nově vzniklých stran /Battěk - Soc. dem, Benda - Křesť. dem, Bratinka - ODA - Občanská demokratická aliance/ nebo do státních či zákonodárných orgánů /Havel, Dienstbier, Pa-louš, Kusý, Vondra, Černogurský a další/ a že tedy ohybí aktiv leaderů, kteří tomuto hnutí původně vtiskovali tvář. Byl zvolen nový koordinační výbor, v jehož středu jsou zástupci z jednotlivých krajů plus pražský aktiv. Severní Čechy v koordinačním výboru zastupuje Jiří Žřivský z Č.Lipý.

Ivan Vilím, signatář HOS

KOMUNISTŮM DO KAPSY

Kerunka za kerunkou, kutálejí se peníze z našich kapes do pekladny Komunistické strany. Mnéhé se změnilo, můžeme si říci při pohledu na nynější stránky deníne tisku a časopisů. Ne však zdaleka vše. Názevy prezentované zmiňovanými periodiky bývají sice již v daleké menší míře v rozporu s běžnými lidskými zkušenostmi, i zprávy bývají pestřejší, než tomu bylo dříve. Přesto však etejí sa poserneat všimnout si té obvykle nejzastřešenější rubriky novin či časopisu - tiráže. Konkrétně údaje, který nám říká, kde tu či onu tiskovinu vydává. Každé větší noviny nebo významnější časopis mají totiž určitý finanční zisk. Koupí-li si čtenář Rudé právo, je mu samozřejmě jasné, kehe svou korunu podporuje. Málekdě si však uvědomí, že mince utracená sa Prábej či Květy má esud velmi pedebný. Taťe dvě periodika tetíž

Již počátkem ledna na společném shromáždění pracovníků Agrostavu Litoměřice bylo rozhodnuto pomoci dětem nemocným rakovinou. Celkem 20 840.- Kčs bylo odesláno na konto výstavby pavilonu dětské onkologie v Praze.

Částka 10 840.- Kčs je suma dobrovolných příspěvků od jednotlivých pracovníků a 10 000.- Kčs je společný příspěvek z podnikových fondů. Víme sice, že peníze nemohou nikdy nahradit zdraví, ale institucím, které o zdraví člověka usilují, lze pomoci i penězi.

V Litoměřicích 22.února 90

Ing. Vladimír Kříž
ekon. náměstek Agrostavu

T.G.M. v Besedě

Ve čtvrtek 1. března navštíví Litoměřice známý filozof a historik, signatář a svého času také mluvčí Charty 77, doc. Ladislav Hejdiánek. S litoměřickými občany se setká na Besedě v Besedě, pravidelném diskusním fóru, jež bude tentokrát věnováno osobě a myšlenkám Tomáše Garrigue Masaryka, prvního československého prezidenta a významného filozofa.

Takže: Ladislav Hejdiánek a T.G.M., kine Beseda v Litoměřicích, čtvrtek 1. března 1990 v 17 hodin. /JW/

(dokončení z první strany)

ROZHOVOR S DELEGÁTEM

na ustanovení jsou v podstatě prozatímní. Např. úkolem republikového orgánu je organizačně zabezpečit vybudování nové struktury tak, aby se na poč. r. 1991 mohl konat řádný sjezd. Bylo by dobře si uvědomit, že nová struktura vzniká na troskách té staré a teprve v dalším období bude možno vybudovat všechny orgány e odpovídajícím zastoupením všech profesí.

A: K jakým závěrům tedy sjezd dospěl?
B: Usnesení a stanovy by měly být otištěny v Učitelských novinách, takže jen stručně:

Byl ustaven Českomoravský odborový svaz pracovníků školství. Základní organizace budou tvořeny pracovníky všech zúčastněných profesí, ti se však mohou sdružovat v tzv. profesních sekcích (např. základní školy, SOU, střední školy, gymnázia, provozní zaměstnanci, THP, důchodci, vedoucí pracovníci, atd. - celkem 18 sekcí). Přitom každá sekce má právo na zástupce ve výboru ZO, v oblastní radě a v Radě českomoravského odborového svazu. Tato "Rada" je vrcholným orgánem na úrovni republiky.

Dohady by mohla vyvolat otázka příspěvků 1X z platu s tímto rozdělením: 60% základní organizace, 40% odvod. Je to opět přechodné ustanove-

ni, neboť zatím nikdo neumí odhadnout, jaké budou výdaje s budováním nové struktury. Z vystoupení některých delegátů jsem měl pocit, že by chtěli za každou vloženou korunu získat alespoň 5 korun zpátky. Proto bych rád zdůraznil názor Dr. Lyčky (člen Rady, jeden z autorů celého návrhu) - Máš svaz nepotřebuje žádné placené funkcionáře, pouze placené odborníky (právníky, ekonomy, apod.).

Pro budoucnost se počítá např. s odbouráním známkového systému vybírání příspěvků apod.

A: Co čeká odboráře se školství dále?

B: Má konkrétně 2.-3.3.1990 Všeobecný sjezd v Paláci kultury. Po něm by se mělo rozhodnout, zda se ČMOS stane členem Konfederace odborových svazů. Dále bude jednat republikový orgán, který upřesní řadu organizačních záležitostí. Musí se nově vytvořit ZO, jejich výbory, uskutečnit konference p profesních sekcí od oblastních po republikové. Problém je i v tom, že zatím nevíme, jak bude vypadat řízení školství. Takže práce bude víc než dost.

Ptal se: Miloš

Odpovídal: Štyka, delegát Severočeského kraje na ustavujícím sjezdu ČMOS, profesor gymnázia v Lovosicích

/ještě - mnoha dalšími/ vydává vydavatelství Delta. A to je ještě pořád majetkem té strany, jež nás tak let tyranizovala a ekrádala - neblaze proslulá KSČ. Redakce jsou sice teď už na této straně politicky nezávislé a spravivla vedené novými lidmi, takže jejich tvář se /někdy i značně/ od Rudéhe práva liší - ovšem z jejich práce a našich peněz tleustne stále stejné partaj.

Možná, že by se to někomu nehle zdát maličerné, teď, když komunisté postupně přicházejí e své paláce a další vnější snaky své všemocnosti. Nedejme se však mýlit. Blíží se volby, jež se prvně pe letech chtějí nesenit příděmkem "svebedné". Mále by te znarnanat, že všechny politické strany společně zakleknou sa jednu startovní čáru a budou spolu zápolit jako rovný e rovným e přísen veliřů. Za současné situace však KSČ získává neoprávněné zisky de svého volebního fondu od občanů ne proto, že by jí všichni chtěli podporovat, ale proto, že se jim líbí jak píší ty či eny neviný či časopis, nemající napehled a komunisty nic společného. Jaká je to pak rovnost například s nově vznikajícími politickými stranami, OP, či jinými skupinami, které nemají žádné pedebné finanční přínosy z výrobní a vydavatelské činnosti?

Dávejme si tedy pozor, kehe vlastně tou svou, napehled tak nepatrnu, minci podporujeme. Abychem jednou nelitevali. KSČ tetíž i nadále zůstává tou nejbogatší organizací v našem politickém spektru.

Jan Wunsch/ CHTĚJÍ přechat únor.

Na rodní od února 1948, kdy byl pěstuný rok, letos by komunisté neměli mít navíc ani den. Lhůtu k opuštění své budovy měli do 10.února. Přesto svou budovu a hřevadu neopouštějí.

Proto ve čtvrtek 1. března 90 se v 16 hodin sejdou litoměřičtí občani, aby se podívali a také podívali jak pomalu jia jde stěhování.

Vysýváme občany a všechny špeditérské slušiv, aby se v tuto dobu dostavili před bývalý sekretariát OV KSČ a dali svůj protest najevo a stěhování vesy k dispozici.

NECHCEME DALŠÍ SÍDLIŠTĚ

V návaznosti na našestanovisko ke konceptu návrhu UPSU Litoměřice, Kovošice, Terezín, Bohušovice jsme se zabývali územním projektem zóny Pokratice III. Chceme tak v aktuálním příkladu konkretizovat bod 2 z našeho vyjádření k UPSU.

ÚPZ Pokratice III. v aktualizovaném vydání navrhuje do prostoru zahrad mezi dvěma zónami rodinných domků 630 bytů, převážně v 2m podlažních domech (dva jsou 6tí podlažní). Vklínění takto převyšené zástavby do ucelené parcellé rodinných domků na pokraj města se nedá posuzovat z urbanistického hlediska jako výzková dominanta, ale jen jako hrubá závada, jako zhmotnění bezohlednosti.

Navrhané sídliště stojí přímo v čase možného pokračování nejvyšší městské dopravní lanžanty v trase Březinovy cesty, zastavení znamená v Litoměřicích již mnohokrát opakované nahrazení přeřazení navržených dopravních okružní, což vedlo až k současnému ohrožení řešitelnému problému městské dopravy.

Nepochopili jsme zcela, co vedlo k návrhu změny trasy Pokratické ulice v průběhu tute zóny a k jejímu odklonění směrem k potoku. Dopravní frekvence v této obytné části města není velká, neměly by se vytvářet překážky pro zvýšení dopravy, doprava není v těchto místech žádoucí. Domníváme se, že ekonomičtěji bude stávající komunikaci opravit, tento aspekt by se měl vzít v potaz v současné době, kdy bude nutné vážít investování každé koruny.

Zásadně se stavíme proti zahájení výstavby panelových bytových domů, zvláště řady TOGB nebo TOGB. V současné době projektované a stavebně panelové domy vykazují řadu závad a očeklí v měly být nahrazeny jiným druhem staveb nejprve v roce 1973 a později v r. 1976, staví se dosud. Tyto domy podle zkoušek a vyhodnocení, pořízených odborem výstavby KIV v Ústí n. L. ke konci 60. let, mají především nedostatečné tepelné izolační vlastnosti základních konstrukcí. Tato vada se projevuje nejen vysokou energetickou náročností jejich provozu, ale i plesnivěním stěn (dlky nedbalému provádění sendvice panelu). A to bez ohledu na to, zda jde o koncovou či řadovou sekci a bez ohledu na orientaci ke světovým stranám. Bytů, vykazujících tuto neodstranitelnou hygienickou závadu, bývá 20%.

K těmto dvěma provozně ekonomickým nedostatkům panelových domů přistupuje ještě jejich vysoká náročnost na údržbu (obklopy štítů, stěnné opravy střeš každých 5 let, krátkodobá živnost hygieny jader).

Dalším vyvolaným důsledkem sídliště je zřízení kolonie zahradních domků a chat v okolí. Tento náklad se sice neobjevuje v technickém vyhodnocení sídliště, ale z hlediska veřejného zájmu je podstatný.

Musíme si uvědomit, že hospodářnost netkví jen v nízkém investičním nákladu (který mimo chodem činí v ČR pro byt na sídlišti průměrně 500 až 750 tis. Kčs včetně sítí, vybavenosti, komunikací a zeleně), ale také, a to především, v nízkých provozních nákladech a v obecných a veřejných nákladech se stavbou souvisejících. Musíme se naučit myslet do budoucna.

K čistě ekonomickým vadám sídliště musíme přičíst dlouhodobě negativní aspekt etický, sídliště je pouhou noclehárnou, vychovává k neosobnosti, nezájmu, k anonymitě, k sobectví. Tyto záporné vlivy utvářejí charakter obyvatel sídliště a ovlivňují tak negativně morálku národa. A zmínit sídliště na domov, znamená jeho záporné morální působení, dá mnoho práce a bude trvat celou generaci.

Z uvedených důvodů musíme bez dalších kompromisů přijmout zásadu, že tento druh bytů a sídliště nedujeme již nikdy stavět, neboť si nemůžeme dovolit tak drahé byty a ještě s předpokladem odstranování následků jejich vad.

Navrhuje proto změnit územní projekt zóny Pokratice III. ve smyslu následujících podmínek: 1. Zachovat stávající trasu komunikace Pokratické ul. (a případně její ulicový charakter

obohatit rozšířením o malý centrální městský prostor v souvislosti s navrhovaným občanským vybavením.

2. Území dnešních zahrad zastavět rodinné domky ve stejné charakteru jako okolní (sekce řadových domků), které lze stavět individuálními stavebníky, družstevně i komunitně. Půdla komunikace situovat občanskou vybavenost a bytové domy úrovní navazující na okolní výsraťbu (t. tn. nikolo 8 nebo podlažní), tvořící přechod mezi kompaktní a vysokou zástavbou Pokratice II. a dvoupodlažní domky. Zástavbu kolem Pokratické ulice lze navrhnout z experimentálních byt. domů upravených z typu OP 21, navržených Stavoprojektem Liberac.

3. Vyšší vybavenost části přemístit do Družby (kulturní dům, kinokavárna), případně do Březinové cesty (OSBO) a do stávajících projektů (prodej ští statku, hospoda). Z ostatních objektů občanské vybavenosti vytvořit malý vnitřní městský prostor.

4. Zachovat část zástavby při ústí Březinovy cesty na ul. Pokratickou směrem dolů i nahoru. Výběr provést podle hořnocení pamit. orgánů. Zachovanou zástavbu urbanisticky spojit s na-

vrhovanými novostavbami, hmotové a prostorové i stanovením využití.

5. Při návrhu zástavby respektovat možnost pokračování Březinovy cesty jako místní komunikace směrem k Miřejovicím.

6. Navrhnout při komunikaci podél Pokratického potoka ze sídliště Severozápad a v Pokratice II. v souvislosti s dopravním řešením styku Březinovy cesty a ul. Pokratické.

Nechceme, aby vznikala nová sídliště a vylidňovala se sídliště starší, nechceme, aby se pokračovalo v této praktice. Bytů stíle přibývalo, stav židostí o byt zůstával stejný. Považujeme proto za nezbytné, aby příslušné odbory KŠTNV solidně a zodpovědně prověřily skutečný počet volných bytů (v dispozici KŠTNV, MNO, SN, SIB a dalších složek, v majetku bytových družstev, podniků, byty svokromé) a současně aby prověřily oprávněnost žadatelů o byt v pořadících, a to z hlediska doložení židostí u MW a družstev. Z hlediska vzdáleného časového horizontu (bytu pro děti), existence jiné o stáv. bytu v jiném místě a pod. Antoňová a kol.

Cíle a prostředky

17. listopadu 89 Papinův režim nevydržel společenský přetlak a vskypěl euforie adventu, vrolehoií preoidontským elibom V. Havla, v současnou dobu pomalu zasyohá. V občanských hnutích dochází k nežádoucímu loč zákonitému politickému vakuu, rozmataný obsah hrnoe je třeba soškrabávat se stropů a z tapet a shrnovat jej opět v celek. Ve skupinách tvořících OP se však ztrácí sociální interakce, neboť vnějším tlakům v podobě lavin /anulování vedoucí úlohy strany, demise vlády, hrozba puče, volba presidenta/ není třeba čelit a tak se zdá, že stmelnost či jednotu a spolupráce není už tak nezbytná, jako při samotném porodu. Není-li zde zřejmý společný nepřítel, jenž vyvolával potřebu vzájemné solidarity a soundáležitosti, pak se tyto potřeby z přirozených vnitřních vazeb Občanských fór jakoby vytrácejí. Občanská fora opouštějí nadšenci, kteří stáli u zrodu těchto spontánních hnutí a to buď směrem nahoru /parlament, vláda, presidentský úřad.../ tedy do mocenských struktur a nebo zpět mezi bezmocné. Na jejich místa nastupují racionalisté mnohdy technokratického ražení. Doba odvalování balvanů pomínila, nyní je třeba promýšlet koncepcie, organizovat, racionalizovat, koordinovat, řídit a k tomu vytvářet příslušné organizační či dokonce řídicí struktury. Ne každý má chuť, schopnost a někdy i žaludek tuto aparátní práci dělat. OF stále více ztrácí svůj přívlastek občanské a též forum, tedy náměstí, se naplňuje stále sporadičtější, takže čím dál tím přesvědčivěji nabývá na významu zkratka KC, ergo koordinační centrum. Našemu uchu, sic háklivému na centralismus, to přeci jen zní liběji než ústřední výbor, což je termín, který v mnohých vzbuzuje pocit idiosynkrase. Nikdo nepochybuje o tom, že práce a starost má toto centrum až nad hlavu a že postup bude čím dál obtížnější, neboť počáteční síla dobrovolnosti a spontaneity ochabuje, někteří se cítí nedocenní morálně, ale někteří i finančně, nastupuje únava, netrpělivost a pocity frustrace, neboť mnohde chybí, nebo třeba není vidět, společný cíl.

Ano, jakými mihavým cílem jsou svobodné volby, ale při hledání prostředků k tomuto účelu ne vždy jsme schopni

v oné mlze tyto kategorie rozlišit.

Kdyby šil staročeský filosof Zenon a B-leje, určitě by s radostí rozanožil své aporie o další paradox, který by nazval "Svobodné volby jako společný cíl". Jeotliho v listopadu a v prosinci nás cíle sjednocovaly, pak svobodné volby společnost spíše tříští a rosdělují, než stmelují. V pasti této aporie se ocitáli tvůrci nového volebního zákona, při rozhodování, zda použít volební

system většinový či system poměrného zastoupení. Většinový system politické síly spíše sjednocoje, ale nedává tolik prostoru osobnostem, kdežto system poměrného zastoupení síce osobnostem šance dává, leč společenské síly atomizuje. Zdálo by se tedy, že bude moudřejší, aby se kvůli sjednocení staly společným cílem výsledky voleb a ne svobodné volby samy. V případě většinového systému by se tento neřešitelný rozpor dal přeci jen rozuzlit, neboť cíle by poněkud splývaly. Jak svobodné volby, tak jejich výsledek, by špely k tomu, aby volby nevyhráli třeba komunisté, a naopak, aby je vyhrál někdo jiný. Jenomže jde o to, odstranit monopol případného vítěze. Monopol není shoubný proto, že jej drží komunisti nebo OF, monopol je shoubný z principu. Řekneme-li však, že nechceme, aby vyhráli komunisté, nebo že ohceme vyhrát my, pak společným cílem, účelem jsou výsledky voleb, a svobodné volby, původně jako náš cíl, by se staly prostředkem a vznikly by nebespečí, že účel by je svétíl. Jenomže demokracie má sa cíl svobodné volby a té demokracii by mělo být jedno, kdo v nich vyhraje. Pochopitelně sa předpokladu, že se ve volbách bude vše dít demokraticky a spravedlivě. V tom je i její riziko. Proto není úplně spravedlivé a demokratické snažit se z tohoto boje někoho diskvalifikovat, nebo dělat vše proto, aby ten druhý nevyhrál. Chtějme vyhrát my, ale nekřičme dráhu a neulejvoje se na startu, neuplácejme rozhodčí. Vylepšujme se, řádně se rozsvičme a soustředme se na tento Běh Prahou. A budeme zaklekat do startovních bloků, parafrásojme krédo rytířského Pierra Coubertina "Není důležité vyhrát, ale obstat".

Wan Kuro

V únoru 1948 mi bylo devatenáct let a pracovala jsem již druhým rokem jako samostatná korespondentka u Československé hutě, národní podnik prodejna FERRA Praha v Havlíčkově ulici. Mohu potvrdit několik faktů: Velmi se mylí ten, kdo si představuje, že na tzv. shromáždění pražského lidu byli Pražané nebo alespoň většina. Byly dovezeny celé vlaky horníků z Kladna i důlníků z jiných měst. Náš závod byl (a dosud se nalzáá) téměř naproti Masarykovu nádraží. Dívaly jsme se s kolegyní z balkónu na dlouhé a nekonečné proudy lidí, které Masarykovo nádraží chrtilo a které šly kolem nás. Mučelo to jako kalná řeka. Starší kolega nás zavolal: "Děvčata, co stojíte na tom balkóně, nevíte, co dovede zfanatizovaný dav! Mají zbraně, co kdyby na vás někdo vystřelil?" Před takovýmto davem lidé zavírají okna a stahují rolety! Nemohli jsme to pochopit, zvláště, když tatínek má kamarádky byl komunisty, ovšem takový, o kterém se říkalo, že je síce komunisty, ale jině je to slušný člověk. Zašly jsme dovnitř a slá předtucha nám stáhla hrdlo. Z našeho velkého závodu byla na Staroměstském náměstí pouze hrstka předních funkcionářů. Tak bylo všechno zorganizováno, aby se neozval hlas proti. Na tzv. generální stávku jsem rozhodli, my, mladí pracovníci, nejt,

ale navštívil nás předseda ZO národní socialistické strany a vysvětlil nám, že odpor je marný, že se nedáilím uho-pili moci, vysvětlil mi, že již do jejich strany nevstupují, že by mi to bylo osudné, rozhodně ať na stávku j-deme, že bychom přišli o zaměstnání a nikdo by nás nezaměstnal, že nastupuje diktátora podobná fašistické. Šli jsme tedy, náš závod jí měl v divadle E.F. Buriana. Bylo nás plně divadlo. Na otázku, kdo souhlasí s rezolucí, zvedla ruku asi polovina lidí, ale předseda přesto řekl "jednomyslně přijato".

Dále vzpomínám na další příhodu těchto dnů. Šla jsem z práce se svým kolegou na tranvaj na Náměstí Republiky. Před sekretariátem nár. soc. strany byl velký shluk lidí. Ptali jsme se, co se děje. "Uvnitř se bíjí", zněla odpověď. Šli jsme okamžitě dle a u Pražné brány opět shluk lidí. Na stejnou otázku stejná odpověď. Tentokrát se jednalo o sekretariát soc. dem.

Zmizeli jsme velmi rychle. Dělnická ozbrojená milice neustále pochodující Prahou nenechaly nikoho na pochybách.

kdo je páne situace. Studentskými demonstracemi se neúčastnili pouze studenti, např. moje kamarádka byla prodavačka a vyprávěla mi, jak je honili po Petřínce a jak byla šťastná, když se jí podařilo utéci.

Když se po čase vyrojily rozhlásové i divadelní hry, ve kterých byli živnostníci a kněží líčeni jako přechovávatelé zbraní a obvinováni, že ohtěli v únoru střilet, vždycky jsem si vzpomněla na Prahu plnou ozbrojených milicionářů. Za zmraku stojí, že ukradli i to krásné, staré sokolské heslo "Vpřed, zpátky ni krok."

Komunisté projevovali radost a vítězství svého puže docela jinak, než my dnes z vítězství své sametové revoluce. My máme radost a nadšení, ale jim svítala s oší radost z moci a z toho jak budou své protivníky ničit. Jednomu se však od nich učme. A to jejich vzorné, Stalinem vycvičené organizaci. Ti by neplýtvali časem, jako

my dnes. A místo sametu by opět přišly politické procesy. Mnozí z těchto lidí se o dvacet let později podíleli na budování socialismu s lidskou tváří a dnes opět, seriózní starší páni, mňní kabáty v různých organizacích. Mějme na paměti a vzpomenme výstražných slov Miloše Kopeckého, ředitele rozhlasu, pana Pavlička. Aby ta naše sametovost neustala hrubou nedbalostí, neboť oni budou mít vždy jedno příkazy pro veřejnost a jiné uvnitř strany a řady se budou snažit zneužít demokratického systému k jeho zničení. Odpověď: neznámé zapomínat a nebyť na stráží.
Hana Mařenová
Litoměřice

Pomoc potřebným

Manželé Vokounovi

si Vás jménem STŘEDISKA DUCHOVNÍ PÉČE O MLÁDEŽ, které patří do Eoumonical Movement "New Life" Communities of Christian Youth in Czechoslovakia, dovolují informovat o svém dalším programu.

Od počátku roku 1990 pokračujeme v duchovní péči o mládež z tzv. rizikových skupin. Svou pozornost věnujeme toxikomanům, alkoholikům, mladým lidem v menšinových sexuálních skupinách, homosexuálům, transsexuálům a lesbičkám. Jeme ochotni vést dialog s vyznavači satanismu a New Age, choeme jim předložit i biblický pohled křesťanstva na jejich styl života.

Naším úmyslem je ekumenicky se spojovat ve spolupráci oslavující dílo Boží v celém stvoření. Nevyhledáváme teologická dogmata a disputace, jsme pro absolutní poohpení se navzájem.

Vědomi si naléhavosti biblické správy o dnešních časech (Matouš 24), prosíme místo Krista: "Smiřte se s Bohem" (2. Korintským 5.20).

Kdykoli budete mít zájem o další kontakty, bez obav napište. Pokud si se obratem odpovědět a zaslat literaturu. Máte-li konkrétní dotazy, napište je, zajistíme Vám biblickou i církevní odpověď.

Budeme na Vás myslet ve svých modlitbách a těšme se na Vaše podněty, ohlasy i kritiku.

Vaši služebníci v Pánu Ježíši Kristu Jaroslav a Lenka Vokounovi, Reslova 856/14, 410 02 Lovosice

ZPLYNOVÁNÍ UHLÍ

Jako občan severočeského kraje i jako prozaický funkcionář Čs. sociální demokracie musím plně podpořit iniciativu ing. J. Olejníka a jeho spolupracovníků z ÚHŽ v Litvínově. Jejich koncept zplynování hnědého uhlí se mi jeví jako ekonomicky nejprogresivnější - a jsem rovněž přesvědčen, že přidatná zařízení k čištění elektrárenských emisí jsou již zřejmá technologicky i jinak překonaná - a jsou vyhadzováním peněz.

Tož ovšem platí jen za podmínky, že zplynovací závody nahradí přinejmenším drtivou většinu fungujících tepelných elektráren v našem kraji - a že jejich výstavba bude rychlejší než vybudování zařízení těchto elektráren.

Jako laik ohči mít jasno ve 2 otázkách:

1. Lze stávající elektrárny (a teplárny) přebudovat na zplynovací závody?
2. V opačném případě - co smysluplného s těmito elektrárnami počít? Co konkrétně znamená již dříve plánovaný útlum těchto podniků?

V každém případě, a to i s ohledem na tzv. výměnu emisí a na ekonomickou náročnost a nutnost rychlosti výstavby zplynovacích závodů či zařízení, jeví se mi nutným velkoplošné řešení, se integrací přílehlých oblastí sousedních států (Polsko, obě Německa). Z iniciativy severočeského kraje by měla naše FV o této otázce urychleně jednat. Dále bude třeba velice rychle získat kapitál na tyto náročné investice - zřejmě nespíše vytvořením akciové společnosti s domácími i zahraničními finančním podílem států, krajů, spolkových zemí NSR, závodů a ev. i soukromíků. Při tom se zřejmě nevyhne nutnosti získat devizové úvěry z různých stran. Z iniciativy severočeského kraje by měli odborníci na vřádní úrovni urychleně koncept financování tohoto projektu vypracovat a začít shánět peníze. Při těchto podnětech vycházím z předpokladu, že technologická stránka problematiky je vyřešená. Je dobré dále diskutovat, je však lepší už rychle jednat a konat.

19-1.1990

MUDr. M. Solovjev

MLÁDEŽ PRO LES

EYFA - EUROPEAN YOUTH FOREST ACTION
AKCE EVROPSKÉ MLÁDEŽE PRO LES

EYFA vznikla v roce 1985 v kuchyni Larsa Ingelanda na severu Švédska. Od té doby se radostně rozvíjí přes spoustu zmatků, dlouhů a organizací autobusových protestních cest po Evropě. Postupně hledá jakousi vlastní organizační strukturu. Její platformu podepsalo více jak 270 evropských organizací - mládežnických i ekologických. EYFA je bezesporu jedním z nejdynamičtějších mezinárodních ekologických seskupení.

V současné době se podílí na přípravě Bergenské konference a konference SEED (Zpravodaj č.1), fungují pracovní skupiny zabývající se dopravou a tropickými deštnými pralesy. Kancelář v Sittard vydává časopis GREEN TREE NEWS. Na léto se připravuje cyklistická cesta z Bergenu do Maďarska a projekt ideální ekologické vesničky ECOTOPIA.

ECOTOPIA je plánovaná na 1.-18. srpna 1990 na statek ležící nedaleko maďarského městečka Bugac. Je to již druhá Ecotopia v historii EYFA. Premiéra proběhla v loňském roce poblíž Kolína nad Rýnem. Pro nás je zajímavé, že generální zkouška Ecotopie se konala ve Vimperku na celostátním setkání mládeže na Šumavě.

Program:

1.-5.8. I. týden: ovzduší, voda, les, energie.

6.-11.8. II. týden: potrava, životní

styl, zemědělství, zdraví, společenství, tropické pralesy

12.-18.8. III. týden: filosofie, výchova, hnutí, strategie, ekonomie - plus kulturní program, výtvarné dílny, exkurse a výuka jazyků. Jednáním jazykem je angličtina. Cena za pobyt za jeden den je 10 Euro. Očekává se asi 1000 lidí z celého světa.

Každý člověk či skupina může v Ecotopii organizovat okolivy, pokud budou mít všichni pocit, že to do naší snové vesničky patří. Budete tam mít prostor k diskusi o všech vašich nových nápadech a plánech s lidmi z celého světa.

Kancelář EYFA má adresu:

POSTBOX 566
6130 AN Sittard
The Netherlands
koordinátorem pro Československo je: Simona Bouzková
Bílková 6
110 00 Praha 1

Vydává
TAK, NEZÁVISLÉ NAKLADATELSTVÍ
Mírové nám. č.p.17, Litoměřice
PSČ 412 01, telefon 353
Registrováno Ministerstvem
kultury ČR
registr. zn. MK ČR 5157
Šéfredaktor Jan Wünsch
PIŠEME PRO VÁS - PIŠTE PRO NÁS
Náklady na vydání jednoho
výtisku činí 1 Kč. Děkujeme.